

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไร

ดร.ธกานต์ ชาดิวงศ์

อาจารย์ประจำภาควิชาการบัญชี

คณะกรรมการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไร โดยใช้ข้อมูลคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบ และให้รายการคงค้างที่เกี่ยวกับดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นตัวแทนสำหรับวัดระดับการตกแต่งกำไรของผู้บริหาร

ผลการศึกษาพบว่า กรณีที่ใช้ปัจจัยคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบด้านขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชีหรือการเงิน และสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นเพศหญิง เป็นตัวแทนของการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร

คำสำคัญ: การกำกับดูแลกิจการที่ดี กรรมการตรวจสอบ การตกแต่งกำไร

The Relation between Good Corporate Governance and Earnings Management

Dr.Takan Chatiwong

Lecturer of Department of Accountancy,

Maharakham Business School, Maharakham University

ABSTRACT

This study aimed to investigate the relationship between good corporate governance and earnings management. Data were obtained from characteristics of a firm's audit committee. The discretionary accruals were used as an agent to measure degrees of earnings management.

The findings indicated that the characteristics of a firm's audit committee pertaining to the audit committee size, the proportion of the audit committee with expertise in accounting and finance and the proportion of the female audit committee members as the agent of good corporate governance had a negative relationship with earnings management.

Keywords: Good Corporate Governance, Audit Committee, Earnings Management

บทนำ

การกำกับดูแลกิจการ เป็นกลไกที่จัดให้มีขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงระบบการบริหารจัดการของบริษัทที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสตรวจสอบได้ ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น นักลงทุน และผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้งส่งเสริมการเติบโตอย่างยั่งยืนของบริษัท ทั้งนี้ เมื่อหน่วยงานกำกับดูแลของแต่ละประเทศได้กำหนดให้บริษัทจดทะเบียนมีลักษณะการดำเนินงานที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ทำให้โดยภาพรวมแล้ว สามารถเชื่อได้ว่าคุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะสูงกว่า คุณภาพของรายงานทางการเงินของบริษัทที่ไม่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี โดยเครื่องมือหนึ่งที่นิยมใช้เป็นกลไกสำคัญในการกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ การจัดตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit Committee) มีงานวิจัยที่ศึกษาคุณลักษณะต่าง ๆ ของคณะกรรมการตรวจสอบต่อการตกแต่งกำไร เช่น Klein (2002), Xie et al. (2003), Qi and Tian (2012) จึงทำให้เกิดคำถามขึ้นว่า ระดับความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการจะเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อันเป็นที่มาของงานวิจัยนี้

บททวนวรรณกรรม

มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบกับการตกแต่งกำไรเป็นจำนวนมาก เช่น Xie et al. (2003) พบว่า หากคณะกรรมการตรวจสอบมีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชีหรือการเงินจะส่งผลให้กิจการมีการจัดการกำไรที่ลดลง ไม่ได้พบความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบกับรายการคงค้างเกินปกติ ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของ Klein (2002) แต่พบว่าสัดส่วนความเป็นอิสระของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับขนาดของรายการคงค้างเกินปกติเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ ยังพบว่าจำนวนครั้งในการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงลบกับรายการคงค้างเกินปกติ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบกับ

รายการคงค้างเกินปกติ แตกต่างจากงานวิจัยของ Bamber and Catter (2009) ที่พบว่าจำนวนกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อคุณภาพของกำไร นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่พบว่าสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นเพศหญิงมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร (Thiruvadi and Huang, 2011; Qi and Tian, 2012)

งานวิจัยในอดีตที่ศึกษาเกี่ยวกับตัวแบบการวัดการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารเป็นจำนวนมาก เช่น งานวิจัยของ DeAngelo (1986) Jones (1991) Dechow et al. (1995) Dechow and Dichev (2002) และ McNichols (2002) โดยผลของงานวิจัยเหล่านี้ให้ได้ตัวแบบสำหรับการวัดรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารหลากหลายตัวแบบ ทั้งนี้ ตัวแบบที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ Modified Jones Model ซึ่งวัดรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร โดยการนำรายการคงค้างรวมหักออกด้วยรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ โดยมีตัวแบบ ดังนี้

$$\frac{TCA_t}{A_{t-1}} = \beta_0 \frac{1}{A_{t-1}} + \beta_1 \frac{(\Delta Rev_t - \Delta Rec_t)}{A_{t-1}} + \beta_2 \frac{PPE_t}{A_{t-1}} + \varepsilon_t$$

เมื่อ

TCA_t คือ รายการคงค้างหมุนเวียนรวมในงวดที่ t ซึ่งคำนวณจาก กำไรสุทธิ - กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน

ΔRev_t คือ การเปลี่ยนแปลงรายได้ของบริษัทในงวดที่ t เทียบกับงวดที่ t-1

ΔRec_t คือ การเปลี่ยนแปลงของลูกหนี้การค้าของบริษัทในงวดที่ t เทียบกับงวดที่ t-1

PPE_t คือ ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ของบริษัทในงวดที่ t

$A_{(t-1)}$ คือ สินทรัพย์รวมของบริษัทในงวดที่ t-1

ε_t คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของสมการถดถอยในงวดที่ t

ตัวแบบ Modified Jones ข้างต้น จะใช้วัดรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ซึ่งเป็นค่าที่เกิดจากการนำรายการคงค้างรวม หักออกด้วยรายการคงค้างจากการดำเนินธุรกิจ โดยพิจารณาจากค่าความคลาดเคลื่อนของสมการถดถอย ซึ่งจะทำได้รายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารของปีที่ t หลังปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัทในงวดที่ $t-1$

มีงานวิจัยจำนวนมากศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตกแต่งกำไรของผู้บริหารจากแรงกดดันของตลาดเป็นจำนวนมาก เช่น งานวิจัยของ Coppens and Peek (2005) ซึ่งระบุว่าผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จะมีลักษณะของแรงจูงใจให้ตกแต่งกำไร มากกว่าผู้บริหารของบริษัทเอกชนจำกัดในบางด้าน เช่น การตกแต่งกำไรเพื่อหลีกเลี่ยงการรายงานผลกำไรลดลงจากงวดก่อน สอดคล้องกับ Burgstahler and Dichev (1997) และ Glaum et al. (2004) นอกจากนี้ ยังมีงานวิจัยที่พบว่า ผู้บริหารตกแต่งกำไร เพื่อเพิ่มราคาตราสารทุน (Bergstresser and Philippon, 2006; Louis and Sun, 2008) และตกแต่งกำไร เพื่อให้งบการเงินรายงานผลกำไรที่สมเหตุสมผลและหลีกเลี่ยงการรายงานผลขาดทุน (Markarian et al., 2008; Roychowdhury, 2006) ทำให้เป็นไปได้ว่าประโยชน์ของคณะกรรมการตรวจสอบต่อการควบคุมการตกแต่งกำไรจะลดลงตามกาลเวลา ทำให้เกิดเป็นสมมติฐานที่ต่อไป

H1: ในช่วงแรกของการนำแนวคิดด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะมีระดับของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารต่ำกว่าบริษัทที่ไม่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี

H2: หลังจากการนำแนวคิดด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้เป็นระยะเวลานาน บริษัทจะมีระดับของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้ศึกษาการตกแต่งกำไรผ่านรายการคงค้างที่ใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก่อนปี พ.ศ. 2545 และยังคงจดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ในปี พ.ศ. 2557 โดยศึกษาในทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน ซึ่งประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์และเงินทุนและหลักทรัพย์ ประกันภัยและบริษัทประกันภัยชีวิต และกลุ่มกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์และกองทุนเพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ และไม่รวมบริษัทที่อยู่ในหมวดฟื้นฟูกิจการและบริษัทที่มีข้อครหาไม่ครบถ้วน ข้อมูลทางการเงินที่ใช้ในการศึกษานี้เก็บรวบรวมจากฐานข้อมูล Datastream และแบบ 56-1 ของบริษัท

งานวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบกับการตกแต่งกำไร โดยกำหนดสมมติฐานไว้ 2 สมมติฐาน ซึ่งจะทดสอบสมมติฐานผ่านตัวแบบ ดังนี้

$$EM_{it} = \beta_0 + \beta_1 ACSIZE_{it} + \beta_2 ACEXP_{it} + \beta_3 ACFE_{it} + \beta_4 ACMEET_{it} + \beta_5 LEV_{it} + \beta_6 size_{it} + \beta_7 Growth_{it} + \beta_8 CFO_{it} + \beta_9 Mkt.Var_{it} + \epsilon_{it}$$

เมื่อ

EM	คือ ค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร
ACSIZE	คือ ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ
ACEXP	คือ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชีหรือการเงิน
ACFE	คือ สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นเพศหญิง
ACMEET	คือ ความถี่ในการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบ
LEV	คือ ระดับการก่อหนี้ของบริษัท คำนวณจากอัตราส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม

size	คือ ขนาดของกิจการของบริษัท หาด้วย ลอการิทึมธรรมชาติของสินทรัพย์รวม
Growth	คือ การเติบโตของกิจการของบริษัท หาจากการ เปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์รวม
CFO	คือ กระแสเงินสดจากการดำเนินงานของบริษัท ปรับปรุงด้วยสินทรัพย์รวม
Mkt.Var.	คือ ลอการิทึมธรรมชาติของมูลค่าตลาดของ บริษัท

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอย
พหุคูณ เมื่อพิจารณาที่ β_1 จะทำให้สามารถระบุได้ว่า
บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะมีระดับของรายการ
คงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารต่ำกว่าบริษัทที่ไม่มี
การกำกับดูแลกิจการที่ดีหรือไม่

ผลการศึกษา

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่า
กลุ่มตัวอย่างในปี พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2547 พบว่า ในกรณี
ที่ใช้ปัจจัยคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบด้าน
ขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACSIZE) เป็นตัวแทน
ของการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะทำให้การกำกับดูแลกิจการ
ที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้าง
ที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1
นั่นคือ ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานแรกที่ตั้งไว้
กล่าวคือ บริษัทที่มีลักษณะการกำกับดูแลกิจการที่เข้มงวด
จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่า บริษัทที่มีลักษณะการกำกับดูแล
กิจการที่ไม่เข้มงวด อย่างมีนัยสำคัญ โดย บริษัทที่มีขนาด
ของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดใหญ่ จะมีการตกแต่ง
กำไรต่ำกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ
ขนาดเล็ก และเมื่อพิจารณาตัวแปรควบคุม จะพบว่า ระดับ
การถือหุ้น (LE) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าสัมบูรณ์
ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ บริษัทที่มีระดับการถือหุ้นสูง จะมี

การตกแต่งกำไรสูงกว่าบริษัทที่มีการถือหุ้นต่ำ อย่างมี
นัยสำคัญ ในขณะที่การเติบโตของกิจการ (Growth) และ
กระแสเงินสดจากการดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของ
สินทรัพย์รวมของบริษัท (CFO) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับ
ค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ
ผู้บริหาร ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 นั่นคือ บริษัทที่มีการ
เติบโตสูง จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่า บริษัทที่มีการเติบโตต่ำ
อย่างมีนัยสำคัญ และบริษัทที่มีกระแสเงินสดจากการ
ดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัทสูง
จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่าบริษัทที่มีกระแสเงินสดจาก
การดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของ
บริษัทต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบ
สมมติฐานที่สอง ซึ่งใช้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างในปี พ.ศ. 2555
ถึง พ.ศ. 2557 นั้น ผลการศึกษาพบว่า ในกรณีที่ใช้สัดส่วน
ของกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการ
บัญชีหรือการเงิน (ACEXP) และสัดส่วนของคณะกรรมการ
ตรวจสอบที่เป็นเพศหญิง (ACFE) เป็นตัวแทนของการกำกับ
ดูแลกิจการที่ดี จะทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความ
สัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับ
ดุลยพินิจของผู้บริหาร (EM) ที่ระดับนัยสำคัญต่าง ๆ นั่นคือ
ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่สองที่ตั้งไว้ แสดงให้
เห็นว่า แม้จะผ่านการนำแนวคิดด้านการกำกับดูแลกิจการ
ที่ดีมาใช้เป็นระยะเวลานาน การกำกับดูแลกิจการที่ดีจะ
ยังคงมีส่วนช่วยในการควบคุมการตกแต่งกำไรได้อย่างมี
นัยสำคัญ

นอกเหนือจากการศึกษาในแต่ละช่วงเวลาแล้ว เพื่อให้
เห็นความสัมพันธ์ของการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่ง
กำไรผ่านช่วงระยะเวลา จึงทำการปรับปรุงตัวแบบที่ใช้ใน
การศึกษา โดยเพิ่มตัวแปรหุ่นที่ทำหน้าที่กำกับ เพื่อแยก
ช่วงระยะเวลาของข้อมูลในแต่ละช่วง ทำให้ได้ตัวแบบ
ดังต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 EM_{it} = & \beta_0 + \beta_1 ACSIZE_{it} + \beta_2 ACEXP_{it} + \beta_3 ACFE_{it} \\
 & + \beta_4 ACMEET_{it} + \beta_5 LEV_{it} + \beta_6 size_{it} \\
 & + \beta_7 Growth_{it} + \beta_8 CFO_{it} + \beta_9 Mkt.Var_{it} \\
 & + \beta_{10} CG + \beta_{11} CG * ACSIZE_{it} \\
 & + \beta_{12} CG * ACEXP_{it} + \beta_{13} CG * ACFE_{it} \\
 & + \beta_{14} CG * ACMEET_{it} + \beta_{it}
 \end{aligned}$$

เมื่อ

CG คือ ตัวแปรหุ่น ซึ่งแทนช่วงระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา โดย CG มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลที่อยู่ในช่วงปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2557 นอกจากนั้นจะมีค่าเท่ากับ 0

ผลที่ได้จากการปรับปรุงตัวแบบดังกล่าว พบว่า ในกรณีที่ใช้ปัจจัยคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบด้านขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ (ACSIZE) เป็นตัวแทนของการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร (EM) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 กล่าวคือ บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดใหญ่ จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่า บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบขนาดเล็ก ในขณะที่กรณีที่เป็นผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะต่าง ๆ ของคณะกรรมการตรวจสอบหลังพิจารณาปัจจัยด้านช่วงระยะเวลาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษากับการตกแต่งกำไร ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไร นั่นคือ ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่สองที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า พหุปัจจัยการนำแนวคิดด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้เป็นระยะเวลานาน บริษัทจะมีการตกแต่งกำไรไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะมียุทธศาสตร์ของการกำกับดูแลกิจการในรูปแบบใด แต่หากพิจารณาเพิ่มเติมที่ตัวแปรควบคุม จะพบว่า ระดับการถือหุ้น (LEV) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่ระดับนัย

สำคัญ 0.01 นั่นคือ บริษัทที่มีระดับการถือหุ้นสูง จะมีการตกแต่งกำไรสูงกว่าบริษัทที่มีการถือหุ้นต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ขนาดของกิจการ (Size) การเติบโตของกิจการ (Growth) และกระแสเงินสดจากการดำเนินงานปรับด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัท (CFO) มีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารที่ระดับนัยสำคัญ 0.1 นั่นคือ บริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญ บริษัทที่มีการเติบโตสูง จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่าบริษัทที่มีการเติบโตต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ และบริษัทที่มีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัทสูง จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่าบริษัทที่มีกระแสเงินสดจากการดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัทต่ำ อย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2545 ถึง พ.ศ. 2547 กรณีที่ใช้ปัจจัยคุณลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบด้านขนาดของคณะกรรมการตรวจสอบ เป็นตัวแทนของการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร เป็นไปตามสมมติฐานแรกที่ตั้งไว้ หรืออาจกล่าวได้ว่า การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร นั่นคือ ในช่วงแรกของการนำแนวคิดด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้ บริษัทที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะมีการตกแต่งกำไรต่ำกว่าบริษัทที่ไม่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี ในขณะที่ผลการศึกษากรณีใช้ข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2555 ถึง พ.ศ. 2557 พบว่า กรณีที่ใช้สัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชีหรือการเงิน และสัดส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบที่เป็นเพศหญิงเป็นตัวแทนของการกำกับดูแลกิจการที่ดี จะทำให้การกำกับดูแลกิจการที่ดีมีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารซึ่งปรับปรุงด้วยขนาดของ

สินทรัพย์รวมของกิจการ นั่นคือ ผลการศึกษาไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่สองที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า แม้จะผ่านการนำแนวคิดด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีมาใช้เป็นระยะเวลานาน การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ยังคงมีส่วนช่วยในการควบคุมการตกแต่งกำไรได้อย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับตัวแปรควบคุมที่ใช้ในการศึกษา พบว่า ระดับการก่อหนี้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารซึ่งปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของกิจการ นั่นคือ ระดับการก่อหนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตกแต่งกำไร ในขณะที่ขนาดของกิจการ การเติบโตของกิจการ และกระแสเงินสดจากการดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงลบกับค่าสัมบูรณ์ของรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหารซึ่งปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของกิจการ นั่นคือ ขนาดของกิจการ การเติบโตของกิจการ และกระแสเงินสดจากการดำเนินงานปรับปรุงด้วยขนาดของสินทรัพย์รวมของบริษัท มีความสัมพันธ์เชิงลบกับการตกแต่งกำไร

งานวิจัยนี้มีข้อจำกัดด้านจำนวนข้อมูลที่สามารถนำมาใช้งานในการศึกษาได้ เนื่องจาก การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของคณะกรรมการตรวจสอบอันเป็นตัวแทนของการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่บริษัทเปิดเผย ซึ่งรูปแบบการนำเสนอข้อมูลแตกต่างกันและมีปริมาณการเปิดเผยข้อมูลที่แตกต่างกัน ประกอบกับข้อจำกัดจากการกำหนดเกณฑ์เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ทำให้จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีจำนวนจำกัด

งานวิจัยในอนาคตที่น่าสนใจ คือศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไร อาจเปลี่ยนแปลงตัวแทนของ การกำกับดูแลกิจการที่ดีที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ได้คำตอบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีในแต่ละด้านที่ส่งผลต่อการตกแต่งกำไร นอกจากนี้ในการศึกษาการตกแต่งกำไรนั้น การศึกษานี้ใช้แบบ Modified Jones

เป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ในอดีตมีตัวแบบที่สามารถใช้เพื่อป้องกันการตกแต่งกำไรได้หลากหลายตัวแบบ หากมีงานวิจัยในอนาคตที่ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการที่ดีกับการตกแต่งกำไร อีกตัวแบบที่สามารถใช้เพื่อเปลี่ยนตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์การตกแต่งกำไร เพื่อเป็นการยืนยันผลความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น หรืออาจทำให้ได้เห็นผลความสัมพันธ์ที่แตกต่างออกไปเป็นผลมาจากปัจจัยอื่น ๆ ที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละตัวแบบที่ใช้ในการวิเคราะห์

REFERENCES

- Baxter, P., and Cotte, J. (2009) Audit committees and earnings quality. *Accounting and Finance*, 49, 267–290.
- Bergstresser, D., & Philippon, T. (2006). CEO incentive and earnings management. *Journal of Financial Economics*, 80, 511–529.
- Burgstahler, D. C., & Dichev, I. (1997). Earnings management to avoid earnings decreases and losses, *Journal of Accounting and Economics*, 24(1), 99–126.
- Coppens, L., & Peek, E. (2005). An analysis of earnings management by European private firms. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 14(1), 1–17.
- DeAngelo, L. (1986). Accounting Numbers as Market Valuation Substitutes: A Study of Management Buyouts of Public Shareholders. *The Accounting Review*, 61, 400–420.
- Dechow, P., Sloan, R. & Sweeney, A. (1995). Detecting earnings managements. *The Accounting Review*, 70, 193–225.

- Dechow, P., & Dichev, I. (2002). The quality of accruals and earnings: The role of accruals estimation errors. *The Accounting Review*, 77, 35–59.
- Glaum, M., Lichtblau, K. & Lindemann, J. (2004). The extent of earnings management in the US and Germany. *Journal of International Accounting Research*, 3(2), 45–77.
- Jones, J. J. (1991). Earnings Management During Import Relief Investigations. *Journal of Accounting Research*, 29(2), 193–228.
- Klein, A. (2002). Audit committee, board of director characteristics and earnings management. *Journal of Accounting and Economics*, 33, 375–400.
- Louis, G. G. L. and Sun, A. (2008). Earnings management, lawsuit and stock-for-stock acquirers, market performance. *Journal of Accounting and Economics*, 46, 62–77.
- Markarian, G., Pozza, L., & Prencipe, A. (2008). Capitalization of R&D costs and earnings management evidence from Italian listed companies. *The International Journal of Accounting*, 43, 246–267.
- McNichols, M. (2002). Discussion of the quality of accruals and earnings: The role of accruals estimation errors. *The Accounting Review*, 77, 61–69.
- Qi, B. & Tian, G. (2012). The Impact of Audit Committees' Personal Characteristics on Earnings Management: Evidence from China. *The Journal of Applied Business Research*, 28(6), 1331–1343.
- Roychowdhury, S. (2006). Earnings management through real activities manipulation, market performance. *Journal of Accounting and Economics*, 42, 335–370.
- Thiruvadi, S., and Huang, H. W. (2011). Audit committee gender differences and earnings management. *Gender in Management: An International Journal*, 26(7), 483–498.
- Xie, B., Davidson, W.N. III and DaDalt, P.J. (2003). Earnings management and corporate governance: the roles of the board and the audit committee. *Journal of Corporate Finance*, 9, 295–314.